

ଓଡ଼ିଆ

(ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ)

ସମୟ : ତିନିଘଣ୍ଟା

ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା : 300

ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ସଂପର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

ଉତ୍ତର ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଯତ୍ନ ସହିତ ପାଠ କର

ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ପ୍ରଶ୍ନ/ପ୍ରଶ୍ନାଂଶ ନିକଟରେ ଏହାର ନମ୍ବର ଦିଆଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତର ଓଡ଼ିଆରେ (ଓଡ଼ିଆ ଲିପି) ବା ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରଶ୍ନରେ ଯେଉଁଠି ଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ତାହା ପାଳନୀୟ । ଯଦି ପ୍ରଶ୍ନରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଶବ୍ଦସଂଖ୍ୟାଠାରୁ ଉତ୍ତର ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶି ବା କମ୍ ହୁଏ ତେବେ ନମ୍ବର କମ୍ପାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଉତ୍ତର ପୃଷ୍ଠିକାର କୌଣସି ପୃଷ୍ଠା ବା ପୃଷ୍ଠାର କିଛି ଅଂଶ ଖାଲି ରଖୁଥିଲେ ତାକୁ ଗାର ପକେଇ କାଟିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ODIA

(Compulsory)

Time Allowed : Three Hours

Maximum Marks : 300

QUESTION PAPER SPECIFIC INSTRUCTIONS**Please read each of the following instructions carefully
before attempting questions**

All questions are to be attempted.

The number of marks carried by a question/part is indicated against it.

Answers must be written in ODIA (Odia script) unless otherwise directed in the question.

Word limit in questions, wherever specified, should be adhered to and if answered in much longer or shorter than the prescribed length, marks may be deducted.

Any page or portion of the page left blank in the Question-cum-Answer Booklet must be clearly struck off.

- ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ଭୂମିକା
- ପରିବେଶ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା
- ବିଶ୍ୱସ୍ଥାମରେ ଭାଷାର ଭୂମିକା
- ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଏହାର ଆହ୍ୱାନ

2. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପରିଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠକରି ଏହାର ଶେଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କର :

12×5=60

ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀବାସୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେବାର କାରଣ ସେ ପଶୁବଦ୍ଧ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆତ୍ମବଳର ପ୍ରସାର କରୁଥିଲେ, ତୋପ ଓ ମେସିନଗୁଡ଼ିକ ସାମ୍ବଳ କରିବାକୁ ସେ ଅହିଂସାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହିତ ଚିନ୍ତା କରିବାର କଥା ଯେ, କାହିଁକି ସେ ଅହିଂସାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଥିଲେ ? କାରଣ ହିଂସା ବଳରେ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପରାଧୀନତାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନଥିଲା ଏବଂ ମାନବ ଭିତରେ ପଶୁବଦ୍ଧ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ମାନବର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ—ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ସେ ସମାଜକୁ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ପ୍ରଥମ କଥା, ଦୁର୍ବଳ ଓ ନିଃସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅସ୍ତ ହେଉଛି ଅହିଂସା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୋପର ଅଭାବ ହେତୁ ଆତ୍ମକୁ ଅହିଂସା ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କିନ୍ତୁ ମାନବର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅହିଂସା ହେଉଛି ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ। ଏହା ମାନବକୁ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଭାରତୀୟମାନେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଅହିଂସାକୁ ଏକମାତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇ କରୁଥିଲେ। ଏପରି କରିବାର କାରଣ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନକୁ ସାମ୍ବଳ କରିବାକୁ ଆମ ନିକଟରେ ହିଂସା ମାର୍ଗରେ ଅସ୍ତ୍ର ଧରିବାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁବିଧା ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏହି ବିଚାରଧାରାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନଥିଲେ। ବରଂ ଅହିଂସା ବଦଳରେ ହିଂସା ମାର୍ଗରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାର ସେ ପକ୍ଷପାତୀ ନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ହିଁ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା। ଗାନ୍ଧିଜୀ ଭାବୁଥିଲେ, ମାନବ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଚାହାଁ କରୁ ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ବରଂ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ। କେବଳ ଦେଶବାସୀଙ୍କର କଷ୍ଟ ଉପଶମ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ପାଶବିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ବିରୋଧ କରିବା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। ଘୃଣା, କ୍ରୋଧ ଓ ବିଚାରହୀନତା—ଏସବୁ ପଶୁମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ। ଏସବୁ ଭାବକୁ ସେମାନେ ପ୍ରତିପକ୍ଷକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମାନବ ପଶୁଠାରୁ ଭିନ୍ନ। ତେଣୁ ସେ ଚାହାନ୍ତି ଉଦ୍ଧାରଣ ଓ ଲଭେଇତ ଭାବକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ସହିତ ତା' ନିକଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ସମ୍ଭବ ବିନିଯୋଗରେ ଦୈନିକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା ଉଚିତ୍; ଯାହା ପଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ନଥାଏ। ବର୍ତ୍ତମାନ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ଗାନ୍ଧିଜୀ କାହିଁକି ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ଓ କୌଣସି ଦେଶରେ ଅହିଂସା ଅସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବରୁ ଭାରତବର୍ଷରେ ଏହାର ଆରମ୍ଭ କଲେ ? ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଭାବନା ଆସିଲା ଯେ, ଏହା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଓ ହଠାତ୍। ଏକଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଅହିଂସା ଓ ଆଭିମାନ ଅମାନ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଧାରଣା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆମେରିକୀୟ ଚିନ୍ତକ ଥେରୁ ଏବଂ ଋଷୀୟ ସତ୍ତ୍ୱ ଓ ସାହିତ୍ୟିକ ଚଲଷ୍ଟୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖା ଦେଉଥିଲା। ଗାନ୍ଧିଜୀ ଉଭୟ ଥେରୁ ଓ ଚଲଷ୍ଟୟଙ୍କର ଏହି ଭାବନା ସହିତ ପୂର୍ବରୁ ପରିଚିତ ଥିଲେ। ଭାରତବର୍ଷରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅରବିନ୍ଦ ଆଭିମାନ ଓ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଭାବନାର ପ୍ରସାର ଘଟିଥିଲେ। ତଥାପି ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି—କାହିଁକି ଏହାକୁ ପ୍ରଥମେ ଭାରତବର୍ଷରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା ?

ଏହାର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଆତ୍ମବଳ ଶାରୀରିକ ବଳ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭାରତୀୟମାନେ ଉଲ୍ଲାସରେ ବୁଝନ୍ତି। ଥେରୁ, ଚଲଷ୍ଟୟ, ଇମରସର୍ କିମ୍ବା ରୋମାନ୍‌ରୋଲ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନରେ ରହିଥିବା ଆଭିମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମନକୁ ଆସିଥାଏ। ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଭାବନା ସଂପର୍କରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତି ରହିଛି ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ। ଭାରତୀୟ ଦର୍ଶନ ଓ ଆଭିମାନ ଅମାନ୍ୟ—ଉଭୟ ଥେରୁ ଓ ଚଲଷ୍ଟୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ। ଆମେ ଭାରତୀୟ ଦାର୍ଶନିକ ଅରବିନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ।

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ :

- ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପ୍ରତି କାହିଁକି ଆକର୍ଷିତ ହେଲା ?
- ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଅହିଂସାକୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ କାହିଁକି ମୁଖ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବିଚାର କଲେ ?

(c) ଲେଖକଙ୍କ ମତରେ ମାନବ ଓ ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ କି ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ?

(d) ଭାରତବର୍ଷରେ କହିଳି ଅସିଂବା ଆଗମ ହୋଇଥିଲା ?

(e) ଆଇନ ଅମାନ୍ୟ ଧାରଣାରେ କିଏ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ?

3. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗଦ୍ୟାଂଶଟିର ସଂକ୍ଷିପ୍ତସାର ଏକ-ତୁଚ୍ଛାଂଶ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖ। ଏହି ଗଦ୍ୟାଂଶର ଏକ ନାମ ଦେବା ଅନାବଶ୍ୟକ। ସାରାଂଶଟିକୁ ନିଜ ଭାଷାରେ ଲେଖ :

60

ଇତିହାସ ଓ ସମୟ ସଂପର୍କରେ ନାଟି ନିୟମ ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାଳ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ଆଧୁନିକ ମାନବ ଭଲଭାବରେ ଜାଣେ। ବାସ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଜଣେ ଐତିହାସିକ ‘ବ୍ୟକ୍ତି’। ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମ ଇତିହାସ ଜ୍ଞାନ ଆଧୁନିକତାର ପର୍ଯ୍ୟାୟବାଚୀ। ମଧ୍ୟକାଳରେ ଯେଉଁ ଧର୍ମ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁରେ ଥିଲା, ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ଇତିହାସ ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହୋଇଯାଇଛି। ମାନବ ପ୍ରକୃତିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରେ ନାହିଁ। ବରଂ ସେ ଇତିହାସର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହେ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣା ପୂର୍ବ ଘଟଣା ଅପେକ୍ଷା ନୂତନ ମନେହୁଏ। ଆଜି ଯେଉଁ ଘଟଣାମାନ ଘଟୁଛି, ତାହା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଘଟି ନଥିଲା। ଅତୀତର ଗ୍ରୀବବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାନବ ଜ୍ଞାନର ଏହି କ୍ରମବିକାଶ ଅଜଣା ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା। ଭାରତୀୟ ଚିନ୍ତକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ଥିଲା। ସେମାନେ ସମୟକୁ ସିଧାସଳଖ ନଗାଦି ଗୋଲାକାର ଭାବୁଥିଲେ। ଅତୀତରେ ମାନବ ପରମ୍ପରା ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା। ଏହା ତା’ର ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ଶୁଖିକିତ କରିଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଇତିହାସ ମଣିଷର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଛି, ତାହାର ପରମ୍ପରାକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ କରି ତାକୁ ପଣ୍ଡାଦ୍ଵାରୀ କରୁଛି।

ମାତ୍ର ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଆଜି ଆମେ ଇତିହାସର ଆଧୁପତ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭାବକୁ ଯେପରି ଅନୁଭବ କରୁଛୁ, ଅତୀତରେ ସେପରି କରୁନଥିଲୁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ, ମଣିଷ ସମୟ ଓ ଇତିହାସ ଦ୍ଵାରା ବହୁ ଭାବରେ କ୍ଷତାନ୍ତ ହୋଇଛି। ଜନବିଂଶ ଶତକରେ ମାନବର ଇତିହାସ ଜ୍ଞାନ ସାର୍ବଜନୀନ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ତାହାର ବିକାଶ ଓ ପୁରୁଷାର ବାର୍ତ୍ତା ବହନ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସମୟକ୍ରମେ ଆମ ନିକଟରେ ଏହା ବିପୁଳାତ୍ମକ ସଂଗୀତରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ମାନବର ଭବିଷ୍ୟତ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ନାଟି ନିୟମ ଇତ୍ୟାଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ମାତ୍ର ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ ଦୁଃଖ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଭବିଷ୍ୟତର ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରୁନାହିଁ। ସୁତରାଂ ମାନବର ବୈଜ୍ଞାନିକ, ଚାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଗୌରବମୟ ଜ୍ଞାନ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆତଙ୍କିତ ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତ କରିଦେଇଛି।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଆମେ ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ସଂପର୍କରେ କୌଣସି କଥା ଜାଣୁନାହିଁ। ଇତିହାସ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ଆଜିର ଆଧୁନିକ ମାନବ ସତ୍ୟାନୁସନ୍ଧାନ ଓ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଆଧାର କରି ଭବିଷ୍ୟତ ଗଠନ କରିପାରେ। ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗର ବିଭୀଷିକା ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତର କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ। ବରଂ ଆମେ କହିପାରିବା ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଭୀଷିକାକୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ଗଠନ କରିପାରିବା। ଏହା ହୁଏତ ଶ୍ରେଣୀହୀନ ସମାଜର ସ୍ଵପ୍ନ କିମ୍ବା କମ୍ୟୁଟର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ପୃଥିବୀର ‘ରୋବୋଟ’ ହୋଇପାରେ। ଏଥିରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ। ଆମେ ଏକ ବାସ୍ତବ ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ କାଳ୍ପନିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛୁ। ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେ, ମାନବ ନିକଟରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି। କାରଣ ଆମେ ନିର୍ଭୟ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଗନ୍ଧ ନକରି ଭବିଷ୍ୟତର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛୁ।

ଏହାକୁ ଏକ ପକ୍ଷରେ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଆଜିର ମାନବର ଇତିହାସ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଭୟଭୀତ ଭାବ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ। ମୃତ ଅତୀତ, କାଳ୍ପନିକ ଭବିଷ୍ୟତର ଇତିହାସ ଓ ଜୀବନଧାରା ଶୁଷ୍କ। ମାନବ ଜନରେ ବୁଡ଼ି ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଜଳ ସହିତ ନିଜକୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରିପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଇତିହାସ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସମୟର ଗୁରୁତ୍ଵ ଅନୁଭବ କରିପାରେ ନାହିଁ। ସେ ଇତିହାସ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ସାକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ପୃଥିବୀରେ ଇତିହାସ ମଣିଷର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, ସେହି ପୃଥିବୀ ଅର୍ଥହୀନ। ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଇତିହାସ ଜ୍ଞାନ ମାନବ ନିକଟରେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ଵାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ଓ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ଦେଷଣରେ ଚାଲିଛି।

ମାତ୍ର ମାନବକୁ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା କ’ଣ ସମ୍ଭବ ? ମାନବ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ, ଯାହାର ଏକ ଦିଗରେ ସେ ମରଣଶାଳ ଓ ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ସେ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚି ରହିଛି। ଯଦିଓ ତାହାର ଭାବ୍ୟ ଅତୀତର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟମାନ, ତଥାପି ତାହାର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ତାହାରି ମଧ୍ୟରେ ସେ ଆଲୋଚିତ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ସହିତ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ।

4. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକୁ ଇଂରାଜୀରେ ଅନୁବାଦ କର :

20

ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ହେଉଛି ସୂଚନା ଓ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଯୁଗ। ବିଜ୍ଞାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଧୁନିକ ଉଦ୍‌ଭାବନର ଅନ୍ୟତମ ଅଙ୍ଗ ହେଉଛି ସୂଚନା ଓ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବିଜ୍ଞାନ, ଯାହା ମାନବ ଜାତିକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି ଏବଂ ତା' ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଫଳତା ଆଣି ଦେଇଛି। ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପକରଣ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମେ ପୃଥିବୀର ଯେକୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଏହି ଯୋଗୁଁ ସୂଚନା ପାଇପାରୁଛୁ। ସୂଚନା ପାଇବାର ସୁବିଧା ହେତୁ ଦେଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା କମିଯାଇଛି। ଏଥିରୁ ମନେହେଉଛି, ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଯେପରି ଆମ ହାତମୁଠାକୁ ଚାଲିଆସିଛି। ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ହେତୁ ବିଶ୍ୱଗ୍ରାମ ଓ 'ବସୁଧେବ କୁଟୁମ୍ବକମ୍' ଭାବ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି।

ଆମେ ସେହି ଯୁଗକୁ ମନେପକାଇବା ଉଚିତ୍, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କରେ ଚିଠିଟିଏ ଆସିବାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ନଥିଲା। ସେତେବେଳେ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଦ୍ୱାରା ସୂଚନା ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା। ସେଥି ପାଇଁ ବହୁ ସମୟ ଲାଗୁଥିଲା। ସେ କାଳରେ ଜୀବନ କେତେ କଷ୍ଟକର ଥିଲା, ଆଜି ତାହା ଅନୁମାନ କରିହେଉ ନାହିଁ। ଆଜି ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି ଓ ପ୍ରତିଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଛି। ଡାକ, ଡାକ ଓ ଟେଲିଫୋନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିକାଶ ଘଟିଛି। ଏକଦା ଖବର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଉଥିଲା। ଜୀବନ ଆଜି ଗତିଶୀଳ ହୋଇଛି। ରେଡିଓ, ଟେଲିଭିଜନ ଆଦି ଆଗକୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛନ୍ତି। କମ୍ୟୁଟରର ଆବିର୍ଭାବ ପରେ ସୂଚନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂଆ ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି। ଇଣ୍ଟରନେଟର ବିକାଶ ହେତୁ କମ୍ୟୁଟରଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସଂଯୋଗ ହୋଇ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସହଜ ଓ ଗତିଶୀଳ କରିଛି। ଏହି ହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ହେଉଥିବା ନୂଆ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସୂଚନା ଆମେ ଶୀଘ୍ର ପାଇପାରୁଛୁ। ଆଜି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରବ୍ୟକ୍ତ ସହକରେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ବିଜ୍ଞାପନ ମାଧ୍ୟମରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରୁଛି। ଆଜି ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁହ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କମ୍ୟୁଟର ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟର ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି। କମ୍ୟୁଟର ଓ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିମାନ, ରେଳ, ବସ୍, ସିନେମା ଇତ୍ୟାଦିର ଟିକେଟ୍ କିଣାଯାଇପାରୁଛି। ସଂରକ୍ଷଣର ଛିତି ଜାଣିହେଉଛି। ରାଷ୍ଟ୍ରାତ୍ମକ ଓ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ମିଳୁଛି। ଘରେ ବସି ଆମେ ଆଜି ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଓ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ କୌଣସି ଜିନିଷ କିଣିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରୁଛୁ। ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ସୂଚନା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଏହା ହେଉଛି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ମାଧ୍ୟମ।

5. ନିମ୍ନ ପରିଚ୍ଛେଦଟିକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ କର :

20

Democracy stands much superior to any other form of government in promoting dignity and freedom of the individual. Every individual wants to receive respect from fellow beings. Often conflicts arise among individuals because some feel that they are not treated with due respect. The passion for respect and freedom are the basis of democracy. Democracies throughout the world have recognized this, at least in principle. This has been achieved in various degrees in various democracies. For societies which have been built for long on the basis of subordination and domination, it is not a simple matter to recognize that all individuals are equal. Take the case of dignity of women. Most societies across the world were historically male dominated societies. Long struggles by women have created some sensitivity today that respect to and equal treatment of women are necessary ingredients of a democratic society. That does not mean that women are actually always treated with respect. But once the principle is recognized, it becomes easier for women to wage a struggle against what is now unacceptable legally and morally.

6. ନିମ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦିଅ :

40

(a) ବ୍ୟାପକାବ୍ୟ ସହ ସମାପର ନାମ ଲେଖ :

2×4=8

- (i) କାଠପୋଲ
- (ii) ଲକ୍ଷ୍ମୋଦର
- (iii) ରାଧାକୃଷ୍ଣ
- (iv) ପ୍ରତିଦିନ

(b) ନିମ୍ନ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷ ଅର୍ଥ ଲେଖି ବାକ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କର :

2×4=8

(i) ଅତି ଲେନ୍ୟ ଚିପୁଡ଼ିଲେ ପିତା

(ii) ପଦର ପାଟିବା

(iii) ଓଢ଼ିଆରୁ ପଡ଼ି ଗଲା

(iv) ଛାତି ପଥର କରିବା

(c) ସଞ୍ଚିବିଚ୍ଛେଦ କର :

2×4=8

(i) ସପ୍ତର୍ଷି

(ii) ବାରଣ୍ଡା

(iii) ପରିଚ୍ଛେଦ

(iv) ଉଚ୍ଛେଦ

(d) କ୍ରମ ସଂଶୋଧନ କର :

2×4=8

(i) ମନଜାବ

(ii) ଚିରିଣ

(iii) ଆବିଷ୍କାର

(iv) ଉତ୍କର୍ଷତା

(e) ନିମ୍ନ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ବିଶେଷ୍ୟ ପଦକୁ ଚିହ୍ନାଇ ଦିଅ :

2×4=8

(i) ଗାଞ୍ଜୀ ଅହିଂସାର ପୂଜାରୀ ଥିଲେ

(ii) କାବେରୀକୁ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ଗଙ୍ଗା କୁହାଯାଏ

(iii) ସୁନା ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁ

(iv) ଭାରତର ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀ
